

Επιστημονικό συμπόσιο

Κυπριακό 1974-2024

Προσπάθειες, Εξελίξεις, Εκκρεμότητες

10 & 11 Δεκεμβρίου 2024, 18:30

**Αίθουσα «Γιάννης Μαρίνος» (πρώην Πολυχώρος)
του Συλλόγου Οι Φίλοι της Μουσικής,
στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών**

Ελεύθερη είσοδος

Διοικητικό Συμβούλιο:

Κατιάννα Μίχα	Πρόεδρος
Θανάσης Χατζόπουλος	Αντιπρόεδρος
Χρυσάνθη Μωραϊτη-Καρτάλη	Διευθύνουσα Σύμβουλος
Ελισάβετ Κοτζιά	
Νίκη Μαρωνίτη	
Μαρίζα Ντεκάστρο	
Γεωργία Πρέκα	
Τάσος Σακελλαρόπουλος	
Λίζυ Τσιριμώκου	

Πληροφορίες/Γραμματεία:

Σχολή Μωραϊτή	Ουρανία Καϊάφα
Αλ. Παπαναστασίου & Αγ. Δημητρίου	espoudon@moraitis.edu.gr
154 52 Ψυχικό	okaiafa@moraitis.edu.gr
210 679 5000	210 363 9979

Γιάννης Καρτάλης «Κυπριακό: Πώς φτάσαμε και γιατί στην κρίση του 1974»

Το μοιραίο πραξικόπημα της Χούντας στην Κύπρο το 1974 για την ανατροπή του Μακαρίου, προσωπικό «επίτευγμα» του περιβόητου ταξίαρχου Ιωαννίδη, έχει χαρακτηριστεί δικαίως εδώ και πολύ καιρό ως η μελανότερη σελίδα στην ελληνική ιστορία του 20ού αιώνα, μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή του 1922. Και αποτελεί δυστυχώς μοιραία εξέλιξη μιας σειράς χαμένων ευκαιριών για λύση του Κυπριακού, που είχαν παρουσιαστεί ήδη από το 1915, όταν η Κύπρος προσφέρθηκε από τη Βρετανία προς την Ελλάδα, αρκεί η χώρα μας να έμπαινε στον πόλεμο δίπλα στη Σερβία εναντίον της Βουλγαρίας. Πρόταση που απέρριψε τότε ο βασιλιάς Κωνσταντίνος. Ευκαιρίες παρουσιάστηκαν και μετά το 1974, χωρίς όμως να τις εκμεταλλευτούμε. Έτσι σήμερα, δηλαδή πενήντα χρόνια αργότερα, έχει επικρατήσει πλήρως η αρχική τουρκική θέση για διχοτόμηση και δημιουργία τουρκοκυπριακού ανεξάρτητου κράτους, χωρίς καμία προοπτική για λύση του Κυπριακού. Όλα αυτά δείχνουν πόσο απαραίτητο είναι να τοποθετηθεί το πραξικόπημα του 1974 σ' ένα έστω σύντομο ιστορικό πλαίσιο για να γίνουν κατανοητές οι βαθύτατα αρνητικές επιπτώσεις του.

Τάσος Γιαννίτσης «Αναζητήσεις διεξόδων στο Κυπριακό»

Στις τελευταίες δεκαετίες το Κυπριακό αποτέλεσε τμήμα περισσότερων στρατηγικών. Μέχρι το 2000 σχετιζόταν με τη βίαιη παραβίαση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Κυπριακής Δημοκρατίας. Το 1999 αποτέλεσε τμήμα μιας πολιτικής που κεντρικός στόχος της ήταν να εντάξει την Κύπρο στην ΕΕ, ενάντια στη δεδηλωμένη άρνηση των χωρών μελών να αποδεχθούν μια τέτοια εξέλιξη. Οι αποφάσεις του Ελσίνκι (1999) άνοιξαν το δρόμο για επιλογές που μέχρι τότε ήταν μηδενικές. Το σχέδιο Ανάν και η τροπή που πήραν οι εξελίξεις, σε συνδυασμό και με τις ανακαλύψεις ενεργειακών κοιτασμάτων στην περιοχή, οδήγησαν σε νέα πραγματικά δεδομένα. Σήμερα, το Κυπριακό εξακολουθεί να αναζητά απαντήσεις, κάτω από σημαντικά διαφορετικές κυπριακές και διεθνοπολιτικές συνθήκες.

Άλκης Κούρκουλας «Ακόμα μία χαμένη ευκαιρία»

Μπορούμε να επωφεληθούμε από την εμπειρία της προηγούμενης –μεγάλης– αλλαγής της τουρκικής στάσης στο Κυπριακό; Η ιστορία του Κυπριακού αναδεικνύει με σαφήνεια ότι η τουρκική στάση ήταν κυρίως η προσπάθεια αποτροπής δυσμενών –για την Τουρκία– εξελίξεων. Η σταθερότητα αυτή ανατράπηκε από τον Ταγίπ Ερντογάν στα πρώτα χρόνια της εξουσίας του κόμματός του «ΑΚΡ». Ο Ερντογάν αποδέχθηκε το σχέδιο Ανάν, σε πείσμα των εισηγήσεων και των επιλογών του Ραούφ Ντενκτάς και των στρατιωτικών, διαμορφώνοντας για πρώτη ίσως φορά μια θετική πρόταση που θα προωθούσε την ευρωπαϊκή ένταξη της Τουρκίας και την απαλλαγή της από την ηγεμονία των στρατιωτικών. Θα προσπαθήσω να φωτίσω κρίσιμα, κατά τη γνώμη μου, χαρακτηριστικά αυτής της διαδικασίας που οδήγησε στην απόρριψη του σχεδίου Ανάν από την ελληνοκυπριακή κοινότητα, και στην απώλεια της –τελευταίας ίσως– μεγάλης ευκαιρίας του Κυπριακού.

Αλέξης Παπαχελάς «Κυπριακό, μια ατελείωτη χαμένη ευκαιρία. Διδάγματα για το σήμερα»

Αναφορά στις χαμένες ευκαιρίες επίλυσης του προβλήματος από τη δεκαετία του 1960 έως πρόσφατα. Οι δύσκολες σχέσεις της Αθήνας με τη Λευκωσία και το «σύνδρομο της Ζυρίχης», το οποίο επισκιάζει τη χάραξη και άσκηση εξωτερικής πολιτικής στην Ελλάδα τα τελευταία εξήντα χρόνια. Τα συμπεράσματα για τις σημερινές προκλήσεις και οι προοπτικές λύσης του Κυπριακού προβλήματος.

Συζήτηση

Μιχάλης Πέτρου «Το ζήτημα των αγνοουμένων της Κύπρου ως παράδειγμα της κοινωνικής και πολιτικής αντιμετώπισης του Κυπριακού»

Παρά τις εκταφές οστών και ταυτοποιήσεις των περισσότερων από εκείνους που αποκαλούμε ακόμη αγνοούμενους, η ολοκλήρωση της διεργασίας του πένθους τους παραμένει ουσιαστικά αδύνατη. Αυτό το χείνρον πένθος συνδέεται, αναδεικνύει και εκπροσωπεί μία σειρά άλλα γενικότερα άλυτα πένθη που αφορούν το συλλογικό τραύμα της εισβολής και τα επακόλουθά του. Το ζήτημα των αγνοουμένων είναι ένα παράδειγμα κατανόησης της κοινωνικής και πολιτικής αντιμετώπισης του Κυπριακού στο σύνολό του: ο αγνοούμενος είναι το σύμβολο μιας γενικότερης και διαρκούς αναζήτησης, που εμποδίζει τη διεργασία του τραύματος, του πένθους, της μνήμης, της ιστορικοποίησης, καθώς και την εκπόνηση ενός ικανοποιητικού σχεδίου για το μέλλον του τόπου.

Λουκία Λοΐζου Χατζηγαβριήλ «Μνήμη, ιστορία, εικαστική δημιουργία στην Κύπρο, 1974-2024»

Η χρονολογία 1974 στην Κύπρο μιλά από μόνη της. Μνήμη, ιστορία, δράση και αντίδραση. Όπως όλες οι πτυχές της κυπριακής πολιτικής και κοινωνικής ζωής, έτσι και η εικαστική δημιουργία –ως προς το ύφος και τη θεματολογία της– σημαδεύεται από τα γεγονότα του 1974. Στην παρουσίαση θα επιχειρηθεί μια εξιστόρηση και σύντομη ανάλυση της εξέλιξης της κυπριακής τέχνης των τελευταίων πενήντα χρόνων, με γνώμονα την επίδραση της τουρκικής εισβολής. Η αναδρομή-διαδρομή θα εστιάσει στο έργο των σημαντικών Κυπρίων ζωγράφων της πρώτης γενιάς αλλά και στην εικαστική δημιουργία των μετέπειτα σύγχρονων καλλιτεχνών της Κύπρου.

Φραγκίσκη Αμπατζοπούλου «Για το έργο και την πνευματική παρουσία της Νίκης Μαραγκού»

Θα μιλήσω για το έργο και την προσωπικότητα της Νίκης Μαραγκού, Κυπρίας ποιήτριας, πεζογράφου και ζωγράφου, που πρωτοεμφανίστηκε στα γράμματα το 1981 και αναδείχθηκε σε μια από τις πλέον φωτεινές μορφές της πνευματικής ζωής της Κύπρου. Κοσμογυρισμένη, με σπουδές κοινωνιολογίας στο Βερολίνο, από υπέρμετρη αγάπη για το νησί της αφιερώθηκε ολόψυχα στη μελέτη της ιστορίας, της λαογραφίας και της ανθρωπογεωγραφίας του. Στο πολύπλευρο έργο της κατόρθωσε να συνδυάσει την ιστορία με την πάλλουσα πραγματικότητα· να δώσει με την ποίηση και το μυθιστόρημα μια ευαίσθητη και διορατική προσέγγιση για τη θέση της Κύπρου στον κόσμο· να διασώσει μαρτυρίες αφανών γυναικών τις Κύπρου στην ντοπιολαλιά τους σε ένα υπόδειγμα έρευνας της προφορικής ιστορίας· να γίνει πρέσβειρα της κυπριακής τέχνης. Πολυβραβευμένη με κρατικά και διεθνή βραβεία, η Νίκη Μαραγκού αποτελεί για την Κύπρο το πρότυπο ενός μοντέρνου ανθρωπισμού, που από τις τέχνες και τα γράμματα περνά στην κατανόηση των προβλημάτων και των δικαιωμάτων του ανθρώπου σε δύσκολους καιρούς.

Ρήσος Χαρίσης «Τραύμα και Μνήμη στην ελληνική λογοτεχνία της Κύπρου»

Η ανακοίνωση καλείται ουσιαστικά να απαντήσει στα ακόλουθα ερωτήματα: Είναι όντως ανεξίτηλα τα σημάδια του τραύματος στην ελληνική λογοτεχνία της Κύπρου; Μήπως κάποιες φορές υπάρχει μεθοδευμένη αλλοίωση και νοθευμένη μνήμη; Συναντάμε συγγραφική υπερκατανάλωση ή και πολιτικοποίηση στη διαχείριση τραυματικών εμπειριών από τα γεγονότα του 1974; Η επαναλαμβανόμενη ροή τραυμάτων ενισχύει ή διεμβολίζει την ανάγκη για «υψηλή» τέχνη; Εντέλει η μνήμη συστρατεύεται με όλα τα παραπάνω ή «δεν έχει παιδιά, είναι γυναίκα στείρα»;

Σύντομα βιογραφικά ομιλητών

(αλφαβητικά)

ΦΡΑΓΚΙΣΚΗ ΑΜΠΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ Ομότιμη καθηγήτρια νεοελληνικής φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του ΑΠΘ. Από το 2011 μέχρι το 2014 δίδαξε στο Πανεπιστήμιο Κύπρου και στο Πανεπιστήμιο Νεάπολης Πάφου. Κυριότερα βιβλία της: «*Δεν άνθησαν ματαίως...*». *Ανθολογία υπερρεαλισμού* (Νεφέλη, 1980), *Ο Άλλος εν διωγμώ. Η εικόνα του Εβραίου στη λογοτεχνία και στον κινηματογράφο. Ζητήματα ιστορίας και μυθοπλασίας* (Θεμέλιο, 1998 & Πατάκης, 2020), *Η γραφή και η βάσανος. Ζητήματα λογοτεχνικής αναπαράστασης* (Πατάκης, 2001). Έχει τιμηθεί με το Κρατικό Βραβείο Μετάφρασης Έργου Ξένης Λογοτεχνίας σε Ελληνική Γλώσσα (2000) για τη μετάφραση των *Εξομολογήσεων* του Αγίου Αυγουστίνου (1997) και με το Μεγάλο Βραβείο Γραμμάτων για το σύνολο του έργου της (2018). Είναι ιδρυτικό μέλος της Εταιρείας Συγγραφέων.

ΤΑΣΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ Σπούδασε νομικά και οικονομικές-πολιτικές επιστήμες στο Πανεπιστήμιο Αθηνών (1962-1969). Έλαβε διδακτορικό δίπλωμα στα οικονομικά από το Ελεύθερο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου (1973). Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών από το 1984. Από το 2011 είναι ομότιμος καθηγητής οικονομικών επιστημών. Έχει διατελέσει υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων (2000-2001), αναπληρωτής υπουργός Εξωτερικών και υπουργός Εξωτερικών (2001-2004) στην κυβέρνηση Κώστα Σημίτη, και υπουργός Εσωτερικών (2011-2012) στην κυβέρνηση Λουκά Παπαδήμου. Ήταν επίσης οικονομικός σύμβουλος πρωθυπουργού στον Ανδρέα Παπανδρέου (1994-1995) και στον Κώστα Σημίτη (1996-2000), πρόεδρος συμβουλίου οικονομικών εμπειρογνομώνων στο Υπ. Εθνικής Οικονομίας στην κυβέρνηση Ξενοφώντα Ζολώτα (1989-1990) και στην κυβέρνηση Ανδρέα Παπανδρέου (1993-1994) με υπουργό τον Γιώργο Γεννηματά. Έχει δημοσιεύσει πολλά βιβλία και άρθρα για οικονομικά και κοινωνικά θέματα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ Αρθρογράφος στο *Βήμα της Κυριακής* και όλα τα χρόνια της μακράς δημοσιογραφικής του πορείας υπήρξε δημοσιογράφος στο *Βήμα* και για μια περίοδο και στα *Νέα*. Ξεκίνησε από το μεταφραστικό τμήμα και στη συνέχεια έγινε πολιτικός, διπλωματικός και αμυντικός συντάκτης. Αργότερα ανέλαβε αρχισυντάκτης των διεθνών θεμάτων και του ένθετου «Το Βήμα της Ευρώπης» και κατόπιν διευθυντής σύνταξης και σύμβουλος έκδοσης. Διετέλεσε επίσης μέλος του ΔΣ του ΔΟΛ, καθώς και μέλος του πρώτου ΔΣ του ΕΛΙΑΜΕΠ. Σήμερα είναι μέλος του ΔΣ του Μεγάλου Μουσικής Αθηνών και του Συλλόγου «Οι Φίλοι της Μουσικής». Σπούδασε πολιτικές επιστήμες και διεθνείς σχέσεις στο Πανεπιστήμιο της Γκρενόμπλ και υπήρξε υπότροφος του Ιδρύματος Αϊζενχάουερ. Μιλάει αγγλικά και γαλλικά.

ΑΛΚΗΣ ΚΟΥΡΚΟΥΛΑΣ Επικεφαλής του γραφείου του Αθηναϊκού Πρακτορείου Ειδήσεων στην Τουρκία (1984-2016), αρθρογράφος σε μεγάλες ελληνικές εφημερίδες και σχολιαστής στην τηλεόραση και το ραδιόφωνο. Σπούδασε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές στην πολιτική κοινωνιολογία στο Παρίσι (DEA, 1979) Paris I Sorbonne Panthéon και στην ÉHÉSS σεμινάριο του George Haupt (1973-1976). Εργάστηκε για μικρό διάστημα στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης ως βοηθός του καθηγητή Δημήτρη Τσάτσου, και από το 1980 εργάζεται ως δημοσιογράφος (BBC). Έχει δημοσιεύσει μεγάλο αριθμό άρθρων και έχει δώσει πολλές διαλέξεις γύρω από τη σημερινή Τουρκία και τις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Τιμήθηκε με το «Βραβείο Δημοσιογραφίας Μπότση» (1997).

ΛΟΥΚΙΑ ΛΟΪΖΟΥ ΧΑΤΖΗΓΑΒΡΙΗΛ Σπούδασε ιστορία της τέχνης, αρχαιολογία και ιστορία και κριτική του σινεμά στο Πανεπιστήμιο Paul Valery στο Μονπελιέ. Στη συνέχεια απέκτησε δίπλωμα διοίκησης και διαχείρισης μουσείων από το Smithsonian Institute. Διετέλεσε πρώτη διευθύντρια του Λεβέντειου Δημοτικού Μουσείου Λευκωσίας (1984-2012), βραβευμένου με το «Ευρωπαϊκό Μουσείο της Χρονιάς» το 1991. Από το 2012 μέχρι σήμερα είναι διευθύντρια της Λεβεντειού Πινακοθήκης στη Λευκωσία και από το 2022 είναι ταυτόχρονα διευθύντρια του Ιδρύματος Αναστάσιος Γ. Λεβέντης. Έχει συντονίσει και επιμεληθεί πολυάριθμες εκθέσεις στην Κύπρο και στο εξωτερικό. Έχει επιμεληθεί ή συγγράψει βιβλία με θέμα την ιστορία της Λευκωσίας, την ιστορία της τέχνης και τις συλλογές της Λεβεντειού Πινακοθήκης. Από το 1985 είναι μέλος του ΔΣ της Κυπριακής Εθνικής Επιτροπής ICOM (International Council of Museums). Διετέλεσε πρόεδρος της Κυπριακής Εθνικής Επιτροπής UNESCO (2006-2023). Είναι σύμβουλος μουσειολόγος καθώς και μέλος της Κριτικής Επιτροπής για το «Ευρωπαϊκό Βραβείο του Μουσείου της Χρονιάς» της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας (European Museum Academy). Διδάσκει θέματα μουσειολογίας και οργάνωσης μουσείων σε μεταπτυχιακούς φοιτητές του Πανεπιστημίου του Μιλάνου. Το 2022 τιμήθηκε με το μετάλλιο του Τάγματος της Τιμής και της Αξίας της Γαλλικής Δημοκρατίας. Το 2024 έγινε μέλος του ΔΣ της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Μουσείων.

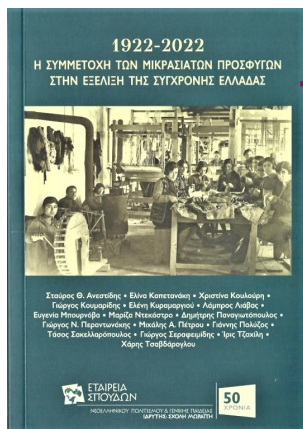
ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ Γεννήθηκε στην Αθήνα. Έλαβε το πρώτο του πτυχίο στην ιστορία και τα οικονομικά από το Bard College και το Master του από το Columbia University με ειδίκευση τις διεθνείς σχέσεις και τη δημοσιογραφία. Είναι διευθυντής στην εφημερίδα *Η Καθημερινή* και κεντρικός σχολιαστής στον τηλεοπτικό σταθμό ΣΚΑΪ. Είναι συγγραφέας, μεταξύ άλλων, των βιβλίων *Ο βιασμός της Ελληνικής Δημοκρατίας* (Εστία, 2017), που αναφέρεται στο ρόλο των Αμε-

ρικανών στην ελληνική πολιτική ζωή τις δεκαετίες του 1950 και '60, *Φάκελος 17 Νοέμβρη* (Εστία, 2003), *Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης με τα δικά του λόγια* (Παπαδόπουλος, 2019) και *Ένα σκοτεινό δωμάτιο* (Μεταίχμιο 2021), που αναφέρεται στο παρασκήνιο των γεγονότων του 1967-1974 και στην τραγωδία της Κύπρου, στο οποίο βασίστηκε το ντοκιμαντέρ του τηλεοπτικού σταθμού ΣΚΑΪ: *Σκοτεινή δεκαετία, 1964-1974*.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΠΕΤΡΟΥ Κλινικός ψυχολόγος PhD και κοινωνικός ανθρωπολόγος του Πανεπιστημίου Lumière-Lyon 2. Δίδαξε κλινική ψυχολογία στο ίδιο πανεπιστήμιο και ανθρωπολογία και εθνοψυχιατρική στις Ανώτερες Σχολές Ψυχιατρικών Νοσηλευτών της Λυόν. Εργάστηκε σε ανοικτό παιδοψυχιατρικό πλαίσιο στη Λυόν και στο Ελληνικό Κέντρο Ψυχικής Υγιεινής και Ερευνών σε πρόγραμμα αποϊδρυματισμού. Διετέλεσε επιστημονικός υπεύθυνος του κέντρου για τον αυτισμό «Το Περιβολάκι III». Σήμερα εργάζεται ιδιωτικά σε Ελλάδα και Κύπρο ως ψυχαναλυτής και αναλυτής, συντονιστής και επόπτης ομάδων. Εκτός από μία σειρά μελετών, δημοσίευσε το βιβλίο *Σπαράγματα της Γλυκείας Χώρας. Πένθος: άτομο – κοινωνία – πολιτική* (Αρμός, 2023). Είναι μέλος των εταιρειών: Ελληνική Ψυχαναλυτική Εταιρεία, International Psychoanalytical Association, Société Française de Psychothérapie Psychanalytique de Groupe, Ελληνική Εταιρεία Ψυχαναλυτικής Ψυχοθεραπείας Ομάδας.

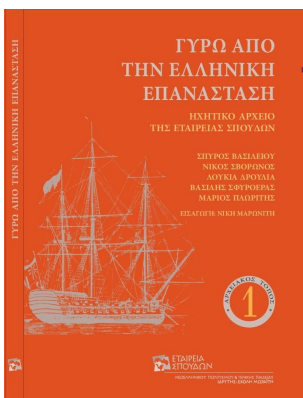
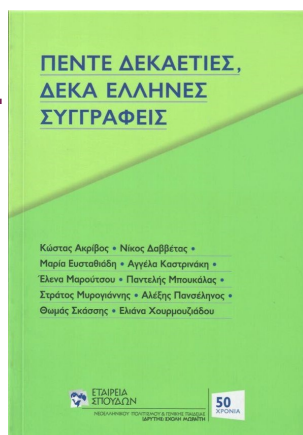
ΡΗΣΟΣ ΧΑΡΙΣΗΣ Σπούδασε ελληνικό πολιτισμό στη Σχολή Ανθρωπιστικών Επιστημών του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου, σκηνοθεσία κινηματογράφου -τηλεόρασης και δημοσιογραφία. Η ποιητική συλλογή του *Ο Μεταξουργός* (Κρατικό Βραβείο Νέου Λογοτέχνη 1987) εκδόθηκε από τη Μορφωτική Υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας Κύπρου, στη Λευκωσία το 1988. Το 2020 κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Κίχλη το ποιητικό του βιβλίο *Θάλασσα εσωτερικού χώρου* (Κρατικό Βραβείο Ποίησης της Κυπριακής Δημοκρατίας για εκδόσεις 2020). Το 2024 κυκλοφόρησε από την Ασφαλιστική Εταιρεία η «Κεντρική» Λτδ, στη Λευκωσία, το λεύκωμα *Κυριάκος Χαλαραμπίδης: Ψηφίδες Ποίησης και Ζωής*, όπου είχε την ευθύνη της έρευνας, της συγγραφής, της σύνθεσης και της γενικής επιμέλειας.

Πρόσφατες εκδόσεις

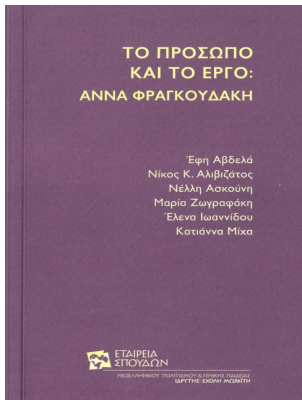

1922-2022. Η συμμετοχή των Μικρασιατών προσφύγων στην εξέλιξη της σύγχρονης Ελλάδας (σειρά: «Πρακτικά επιστημονικών συμποσίων»)

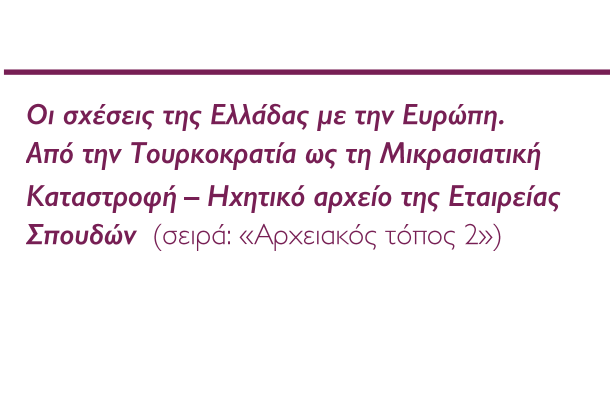
Πέντε δεκαετίες, δέκα Έλληνες συγγραφείς – Αφηγήματα (Επετειακή έκδοση για τα 50 χρόνια της Εταιρείας Σπουδών)

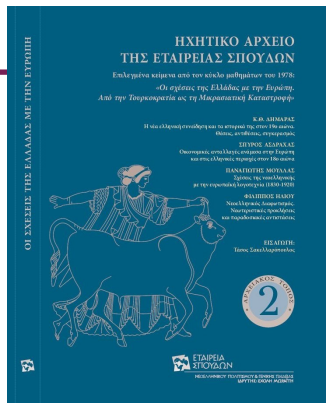
Γύρω από την Ελληνική Επανάσταση – Ηχητικό αρχείο της Εταιρείας Σπουδών (σειρά: «Αρχειακός τόπος Ι»)

Άννα Φραγκουδάκη (σειρά: «Το πρόσωπο και το έργο»)

**Οι σχέσεις της Ελλάδας με την Ευρώπη.
Από την Τουρκοκρατία ως τη Μικρασιατική
Καταστροφή – Ηχητικό αρχείο της Εταιρείας
Σπουδών** (σειρά: «Αρχειακός τόπος 2»)

Επόμενη έκδοση

Το ξένο, το αλλότριο, το ανοίκειο (σειρά: «Πρακτικά επιστημονικών συμποσίων»)

**Το πρόγραμμα καθώς και πληροφορίες για την Εταιρεία Σπουδών
υπάρχουν στην ιστοσελίδα της Σχολής Μωραΐτη:
www.moraitis.edu.gr**

Η Εταιρεία Σπουδών χρησιμοποιεί χαρτί που παράγεται κατά 100% από ανακυκλωμένο χαρτοπολτό, με απομελάνωση χωρίς λεύκανση και χωρίς ίννη παραγόντων οπτικής φωτεινότητας.
Παράκληση: Φροντίστε να ανακυκλωθεί.